

[Korsgaard.]

vil Resultatet, naar den Tid kommer, blive omtrentlig dette eller hint, og dette skal nogenlunde passe med Statsregnskabet. Det at lægge nogle Tal frem for os, der kan begrundes paa den ene eller den anden Maade, er jo i sidste Instans ikke det, der er Udtryk for, at den paagældende virkelig behersker sit Emne. Det gør han kun, hvis han kan bedømme Stillingen rigtigt, og for Finansaaret 1934—35 har det i alt Fald vist sig, at den nuværende Finansminister aldeles ikke kunde bedømme Stillingen rigtigt. Den blev 15 Mill. Kr. bedre end angivet efter Finanslov og Tillægsbevillingslov.

Men hvordan er da Stillingen for i Aar? Ja, efter Finansministerens Opgørelse skal der, naar vi lægger Tillægsbevillingslov og Finanslov sammen, komme et Overskud paa — ja, jeg husker saamænd ikke rigtig, om det er 1 eller 2 Mill. Kr., altsaa et Overskud, men ogsaa kun et lille Overskud. Men for at naa til dette Resultat siger den højtærede Finansminister om Forbrugsskatterne, at de kun vil give det samme Beløb, som de gav ifølge Statsregnskabet for det svundne Aar, og dette paa Trods af, at de fremkomne Meddelelser pr. 1. Marts viser en Fremgang paa 5½ Mill. Kr. Lignende Spørgsmaal har jeg fremdraget ved en tidligere Lejlighed, da Finansministeren brugte nogenlunde den samme Argumentation, idet han sagde, at man, naar man drog en Sammenligning med Statsregnskabet Tal paa tilsvarende Tid i Fjor, naturligvis maatte indrømme, at der var en Forbedring paa 5 Mill. Kr., men, føjede Ministeren til, for den Maaned, som nu kom, og som vi andre almindelige Mennesker ikke havde Tallene for, var der en Tilbagegang paa 500 000—600 000 Kr. — tror jeg det var —, og det kunde befrygtes, at der for de 3 Maaneder, der i øvrigt var tilbage, vilde blive en saadan Nedgang i det hele, at der ikke vilde være bedre Resultater at opvise end dem, Statsregnskabet for 1934—35 viser. Naturligvis havde Finansministeren Ret i den Tilbagegang, han konstaterede for den kommende Maaned, fordi han havde Tallene liggende foran sig. Men hvad skete der saa den næstfølgende Maaned, var der da en Tilbagegang? Nej, tværtimod. Der var sammenlignet med Aaret før en Fremgang, ikke paa ½, men paa 1½ Mill. Kr. Saa kommer der derefter en Maaned, som ganske vist viser nogen Tilbagegang, men alt i alt staar vi dog pr. 1. Marts med en Indtægt af Forbrugsskatterne, som er 5½ Mill. Kr.

større end paa tilsvarende Tid i Fjor. Og ikke des mindre regner Finansministeren i sin Opstilling, at disse Forbrugsafgifter for det Finansaar, hvori vi befinder os, kun vil give lige saa meget som i 1934—35.

Nu har Finansministeren imidlertid faaet et nyt Argument, om man saa vil, siden han sidst talte. Han ser helt bort fra, at vi kun har en Maaned tilbage, før det samlede Resultat foreligger, men saa kommer Lockouten om jeg saa maa sige den højtærede Finansminister til Hjælp i Argumentationen, idet han siger, at paa Baggrund af den kunde det være tænkeligt, at man skulde kunne faa en Nedgang paa 5—6 Mill. Kr. i Forbrugsafgifterne, som i Fjor indbragte 12 Mill. Kr. i Marts Maaned. Det er jo helt hen i det urimelige. Den Maaned, hvorom det drejer sig, Marts Maaned, er, som enhver, der følger disse Tal nogenlunde nøje, vil vide, ikke nogen Kvartalsmaaned. Ved Kvartalsmaaneder forstaaes jo de 4 Maaneder om Aaret, hvor Forbrugsafgifterne indgaar med langt større Beløb end i de andre Maaneder, men den Maaned, der mangler, er en ganske almindelig Maaned. Hvis man vil se Tallene efter Maaned for Maaned, vil man se, at Indtægterne af Øl, Cigaretter, Tobak og sligt spiller en overmaade stor Rolle, men vel at mærke ikke for indeværende Aar Forbruget i Marts Maaned, men i Februar. Altsaa med andre Ord, det drejer sig her om et Forbrug, som efter min Overbevisning kun i overmaade ringe Grad kan være paavirket af Lockouten. Der bliver da i Virkeligheden kun tilbage, om selve Toldafgifterne i Marts Maaned kan antages at være i væsentlig Grad paavirket af Lockouten, og jeg vil indtil videre i meget høj Grad betvivle dette, fordi de Varer, som skal komme ind i Marts Maaned, og som formentlig indgaar i den Opstilling, der danner Grundlaget for Statsregnskabet, efter min Mening i mangfoldige Tilfælde for længst er bestilt hos den paagældende og derfor kommer automatisk ind uden Hensyn til, om der er Lockout eller ikke.

Altsaa, alt taget i Betragtning, drister jeg mig til at sætte min Bedømmelse af Situationen, hvad Forbrugsafgifterne angaar, over for Finansministerens, og jeg vil hævde, at disse Afgifter vil give mindst 5 Mill. Kr. mere, end Finansministeren har regnet med. Dette var det ene Punkt, hvor Stillingen efter min sikreste Overbevisning vil være, som jeg her har sagt — kun Finansregnskabet Tal kan til sin Tid vise, hvem der har Ret, og hvem der har Uret.